

2) *Синтактически разборъ.* Царьтъ съ нетърпение очаквалъ своитѣ юнаци и, като се извѣстилъ за приближаванieto имъ до прѣстолиний градъ, възсѣднѣлъ единъ арабскій конь; та наедно съ болѣрина Тихомира излѣзълъ да ги посрѣщне.—

3) *Диктовка.* Добритѣ дни се прѣвръшвахъ и лѣстевницѣ се готвяхъ да се изсѣлятъ отъ нашиятъ климатъ. Една отъ тѣхъ, непослушна и великоумна, думала на майка си: „Защо да ходимъ? Не сме ли добръ тука?“—„Рожбо моя, отговорила майката, слѣдвай ни и вѣрвай въ нашата опитностъ. Що ще правишь, когато дойде сланата?“ Но младата лѣстевница не слушала никакъ. Знакътъ за отиванне билъ даденъ, и нашата великоумница останѣла сама. Тя не се наслаждавала дълго време отъ рѣшението си. Зимата дохожда; дъждъ, снѣгъ вали, нещастната не намира вече що да яде, студътъ прѣкосявалъ крилата ѝ, гладътъ я отмалявалъ. „Защо не си отидѣхъ съ другитѣ, повтаряла тя често; тамъ на югъ азъ можахъ да живѣя благополучно; нѣ моята непослушностъ е причина-та на загубата ми.“

Нека слушаме всѣкога родителитѣ си, понеже тѣ иматъ повече опитъ отъ насъ.—

4) *Синтактически разборъ.* Сократъ казвалъ, че тѣлесната красота бива всѣкога изображение на душата.

Зимъ не може да се ходи на расходки по градинитѣ и въ полето.

6) *Русскій языкъ.*

1) Прѣводъ отъ Българскій на Русскій языкъ

Още въ времето на Владимира, грѣмътъ, вѣтрътъ, слънцето, водата—всичко у Славянитѣ се почитало за богъ; ако и да се е било утвърдило Християнството, нѣ паметъта за тѣзи богове, които сѣ живѣяли въ безднитѣ, останѣла въ народа. Измамницѣтъ се ползували отъ довѣрчивостъта на народа, като разказвали, че ужъ тѣ иматъ отъ нѣкакви си богове необикновена сила и могатъ всичко да правятъ.

Въ пѣснитѣ е прѣдставено, какъ на високитѣ планини горятъ неогасими огньове, злитѣ Татари дѣлятъ плячка, и паднѣла се свежърва въ плѣнъ у зетя си, т. е. Татаринъ отдавна вече взелъ си жена отъ Россія, а сега паднѣла му въ плѣнъ и майка ѝ. Дохожда той при жена си и казва: „Ето ти плѣнница, отъ Россія—рускиня; ти я накарай да люля дѣтето, да преде тѣка кѣделя и да пасе пилетата.“

2) Прѣводъ отъ Българскій на Русскій языкъ.

На 20 Августъ Димитиръ потѣглилъ за р. Ока, гдѣто се съединилъ съ брата си, Владимира Андреевичъ. На 6-й Септемврий